

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: S. Chala i D. Tsagkaraki, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 8 i art. 11 ust. 3 dyrektywy Rady 92/50/WE z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. L 209, s. 1) oraz art. 20 i art. 31 ust. 4 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114) — Udzielenie zamówienia bez uprzedniej publikacji ogłoszenia — Umowa w sprawie usług dodatkowych związanych z dokonywaniem wpisów w katastrze i z zagospodarowaniem przestrzennym — Gminy Vasilika, Kassandra, Egnatia i Arethousa

Sentencja

1) Republika Grecka, udzielając w procedurze negocjacyjnej, bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu, zamówień publicznych mających za przedmiot usługi dodatkowe związane z dokonywaniem wpisów w katastrze i z zagospodarowaniem przestrzennym, które nie były objęte pierwotnym zamówieniem gmin Vasilika, Kassandra, Egnatia i Arethousa, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 8 i art. 11 ust. 3 dyrektywy Rady 92/50/WE z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 97/52/WE z dnia 13 października 1997 r. oraz na podstawie art. 20 i art. 31 ust. 4 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 63 z 26.2.2011.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság (Węgry) w dniu 16 września 2011 r. — Banif Plus Bank Zrt. przeciwko Csaba Cspai i Viktória Cspai

(Sprawa C-472/11)

(2011/C 370/26)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Bíróság (Węgry).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Banif Plus Bank Zrt..

Strona pozwana: Csaba Cspai i Viktória Cspai.

Pytania prejudycjalne

1) Czy zgodne z art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG (¹) jest postępowanie sądu krajowego, który w przypadku, gdy

ustali istnienie nieuczciwego warunku, nawet bez wniosku stron w tym zakresie informuje strony, że stwierdza nieważność czwartego zdania 29 warunku ogólnych warunków umowy pożyczki podpisanej pomiędzy stronami postępowania? Nieważność wynika z naruszenia przepisów prawa, a dokładniej, z art. 1 ust. 1 lit. c) i art. 2 lit. j) rozporządzenia rządowego nr 18/1999?

2) W związku z pytaniem pierwszym, czy sąd jest uprawniony do żądania od stron postępowania złożenia oświadczenia dotyczącego wspomnianego warunku umownego w taki sposób, aby można było usunąć skutki prawne ewentualnie nieuczciwego charakteru warunku i osiągnąć cele, o których mowa w art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13?

3) Czy w wyżej opisanych okolicznościach, w chwili oceny nieuczciwego warunku umownego, sąd jest uprawniony do tego, aby oceniać każdy warunek umowny, czy też może oceniać tylko te warunki, na których opiera swoje roszczenie strona zawierająca umowę z konsumentem?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hajdú-Bihar Megyei Bíróság (Węgry) w dniu 26 września 2011 r. — IBIS S.r.l. przeciwko PARTIUM '70 Műanyagipari Zrt.

(Sprawa C-490/11)

(2011/C 370/27)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: IBIS S.r.l.

Strona pozwana: PARTIUM '70 Műanyagipari Zrt.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 45 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (¹) należy interpretować w ten sposób, że sąd w państwie członkowskim, w którym wystąpiono o uznanie orzeczenia, może odrzucić w postępowaniu w przedmiocie środka zaskarżenia określonym w tym art. 45, wniosek o stwierdzenie wykonalności orzeczenia, w przypadku gdy wystawiono zaświadczenie określone w art. 54 tego rozporządzenia, mimo że nie zostały spełnione wymogi ustanowione w art. 66 ust. 2 lit. a) lub b) tego rozporządzenia?

2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej jak należy interpretować art. 35 ust. 3 tego rozporządzenia w związku ze stosowaniem art. 66 tego rozporządzenia?

3) Czy art. 1 ust. 2 lit. b) tego rozporządzenia stoi na przeszkodzie temu, aby na podstawie zaświadczenia wystawionego przez sąd pochodzenia odrzucić wnioski o stwierdzenie wykonalności orzeczenia, w przypadku gdy orzeczenie, do którego wystawiono zaświadczenie zawierało zapis na sąd polubowny?

(¹) Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 23 września 2011 r. — Fruition Po Limited przeciwko Minister of Sustainable Farming and Food and Animal Health

(Sprawa C-500/11)

(2011/C 370/28)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fruition Po Limited

Strona pozwana: Minister of Sustainable Farming and Food and Animal Health

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w okolicznościach, w których:
 - a) państwo członkowskie rozważało nadanie danemu podmiotowi statusu organizacji producentów w rozumieniu art. 11 rozporządzenia Rady nr 2200/96 (¹);
 - b) cele i statut tego podmiotu były zgodne z wymogami określonymi w art. 11;
 - c) na rzecz producentów zrzeszonych w ramach tego podmiotu świadczone były wszystkie usługi, jakie zgodnie z art. 11 powinna na ich rzecz świadczyć organizacja producentów; oraz
 - d) przy świadczeniu znacznej części takich usług wskazany podmiot posługiwał się podwykonawcami;
 art. 11 należy interpretować — zgodnie z zasadą pewności prawa — w ten sposób, że wymaga on, aby rzeczony podmiot sprawował w pewnym stopniu kontrolę nad tymi podwykonawcami?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, jakiego zakresu kontroli wymaga art. 11 zgodnie z jego prawidłową wykładnią?
- 3) W szczególności, czy dany podmiot sprawował kontrolę w zakresie wymaganym przez art. 11, o ile w ogóle ją sprawował, w okolicznościach, w których:
 - a) podwykonawcy byli:

1) spółką, której 93 % udziałów znajdowało się w posiadaniu członków wskazanego podmiotu; oraz

2) spółką, której 50 % udziałów znajdowało się w posiadaniu tej pierwszej spółki i której statut przewidywał, że decyzje spółki winny być podejmowane jednogłośnie;

b) na żadnej z tych spółek nie ciążyło wynikające z umowy zobowiązanie do przestrzegania instrukcji udzielanych przez rzeczony podmiot w związku ze sporną działalnością; ale

c) ze względu na istnienie opisanej wyżej struktury udziałowej omawiany podmiot oraz jego podwykonawcy działali na zasadzie konsensusu?

4) Czy dla udzielenia odpowiedzi na powyższe pytania znaczenie ma okoliczność, że:

a) art. 6 ust. 2 rozporządzenia Komisji (nr) 1432/03 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (nr) 2200/96 w odniesieniu do warunków uznawania organizacji producentów wyraźnie stanowił we właściwym okresie, że „państwa członkowskie określają warunki”, na jakich organizacja producentów może powierzyć stronom trzecim wykonanie swych zadań;

b) państwo członkowskie, o którym mowa w pytaniu pierwszym, nie określiło tych warunków we właściwym okresie?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw, Dz.U. L 297, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di Pace di Lecce (Włochy) w dniu 13 października 2011 r. — postępowanie karne przeciwko Abdoulowi Khadre Mbaye

(Sprawa C-522/11)

(2011/C 370/29)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Giudice di Pace di Lecce

Strona (Strony) w postępowaniu przed sądem krajowym

Abdoul Khadre Mbaye

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2008/115/WE (¹) stoi na przeszkodzie ewentualnemu stosowaniu tej dyrektywy również wtedy gdy istnieją przepisy wewnętrzne (art. 10a T.U. 286/98 (ujednoliconych przepisów z zakresu imigracji)), które w przypadku nielegalnego wjazdu i pobytu przewidują środek w postaci wydalenia?